Quicũ interrogaret a frib᷒. Quare h̄ fa
ceret rñdit dicens. Ut cũ videns q̄d desi
derabã nõ gustauero. maiorẽ ardorẽ susti
neam. ⁊ ꝓpter h̄ maiorẽ mercedē a dño
ↄsequar. ¶ Frẽ quidã iter agens. hẽbat
secũ mrẽm suã iã senẽ. Qui cũ venissent
ad q̄ndã fluuiũ nõ poterat vetula illa trãs
ire. Et tulit fili⁹ suus palliũ suũ. et inuol
uit exin de man⁹ suas. ne aliq̄ mõ ↄtigeret
corpus eius. Et ita portans eã. trãsposuit
fluuiũ Dixit ãt ei mr̃ sua. Ut q̄d sic opui
sti manus tuas fili mi. Ille ãt dixit. quia
corpus mlieris ignis ẽ. ⁊ ex eo ipo ꝙ con
tingebã te veniebat mihi ↄmẽoratio alia
rum feminaꝝ in aĩo. ¶ Dicebat quidā
prm̃. Quia sciret frẽm in cella ieiunãtem
tota ebdomada pasche ⁊ cũ sabbato sero
venisset ad missam ↄmunicãs mox fugie
bat ne cogeret a frib᷒ in eccl'ia mãducare
apd̄ se tm̃ modicas herbas elixas. cũ sale
manducabat sine pane. ¶ Frẽs ↄuocati
sunt in Scithi vt mãducarẽt palmas. et
erat ibi aliq̄s infirmus p̄ nimia abstinẽtia
qui trãsiẽs excreauit flegma. Quo vomẽ
te de sputo eius venit sup aliũ frẽm. Qui
cum a cogitatõe sua ↄpelleretur dicere ei
quiesce iam ⁊ nõ excrees sup me. vt supa
ret cogitatões suas. tulit q̄d excreauerat.
et mittens in ore suo statim comedit illd̄
Et tũc cepit ad seipm̃ dicere Aut non di
cas fratri q̄d eũ ↄtristet. aut mãduca q̄d
horres. ¶ Explicit liber de Continẽtia

¶ Incipit liber contra fornicationem.

Dixit abbas Anthoni⁹. ¶ Ue
Estimo ꝙ h̄ꝫ corpus motum
naturalẽ ↄspsum in se qui no
lente aĩo nõ opat. sed tm̃mõ
significat in corpe q̄si impassibil' motus.
Est aũt ⁊ ali⁹ motus ex eo ꝙ nutritur cor
pus. et fouet cibis ⁊ potib᷒ ex quib᷒ et ca
lor sanguinis excitat ad opandũ corpus.
Propt q̄d dic apl's. Nolite inebriari vi
no in q̄ est luxuria. Et rursum dñs in euã
gelio discipl'is mãdans dixit. Uidete ne
grauẽt corda vestra crapula et ebrietate
Est ãt adhuc ⁊ ali⁹ quidã motus certãtib᷒
in ↄuersatõe ex insidijs ⁊ inuidia demonũ
veniens. Itaq̄ꝫ scire ↄuenit q̄r tres sunt
motus corpales. vnus quidẽ natural'. ali⁹
aũt ex plenitudine ciboꝝ. terci⁹ vo ex de
monib᷒ ¶ Dixit abbas Gerõcius petren
sis. Qr multi temptati sũt a corpalibus
delectatiõib᷒. ⁊ cũ non appximarẽt corpi
bus mẽte fornicati sunt ⁊ q̄ corpal'r virgi
nitatẽ ꝯuant ꝯm aĩm fornicant. Bonum
est g̃ dilectissimi facere q̄d scriptũ est omi
custodia vnũquẽq̄ꝫ cor suũ ꝯuare. ¶ Di
xit abbas Cassian⁹. q̄r dixerat abbas mo
yses. Bonũ est nõ abscondere cogitatio
nes. sed senib᷒ spũalib᷒ et discretõem ha
bẽtib᷒ mãifestare eas. nõ his q̄ tm̃ tẽpe se
nes sunt q̄m multi ad etatẽ respiciẽtes et
cogitatiões dicẽtes eis. q̄r expimtum nõ
habebant. p cõsolatõe ad despatiõeꝫ vlti
mã puenerũt. x ¶ Erat quidã frat oĩno
in conuersatõe solicitus. et cũ valde a for
nicatõis dmone turbaret. venit ad q̄ndã
senem ⁊ retulit ei cogitatões suas. Ille
aũt audiẽs q̄r expers erat indignatus est.
et mi'abilẽ dicebat eẽ fratrem illũ. ⁊ indi
gnũ mõachi hitu. q̄r eiusmõi cogitatões
recipet Hec audiẽs fr̃ desperãs seipsum.
reliquit ꝓpriam cellã ⁊ ad seculũ redibat
Scd̄m aũt dispensatiõem dei. occurrit ei
abbas Appollo. ⁊ videns eum ꝑturbatũ
et nimiũ tristem interrogauit eum dicẽs.
Fili que est cã tante tristicie tue. Ille aũt
prius ex multa ↄfusione aĩmi sui. nõ rñdit
quicq̄ꝫ. Postea aũt cũ multũ rogaretur a
sene q̄ circa se agerent. ↄfessus est dicẽs.
Qr cogitatões fornicatiõum inquietant
me. q̄d ↄfessus sum seni illi. ⁊ ꝯm vba ei⁹
iaꝫ mihi spes salutis ñ est. desperãs g̃ me
ipm ad secl'm redeo. Hec aũt pr̃ Appollo
audiens velut sapiẽs medic⁹ multũ eum
rogabat et monebat dicens. Noli mirari
fili. neq̄ꝫ desperes de te ipso Ego enim
in hac etate atque conuersatione valde
ab huiusmodi cogitationibus inquietor

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0352
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG